

JÁNOS JELENÉSEINEK

SZELLEMI MAGYARÁZATA

ADELMA

ÍRÓMÉDIUM UTJÁN

A „REFOKMIRENDE BLÄTTER" 1879-BEN MEGJELENT II. ÉVFOLYAMÁBÓL
LEFORDÍTVA AZ
„ÉGI VILÁGOSSÁG"
1926-1927. ÉVFOLYAMAINAK NYOMÁN

ELSŐ FEJEZET

JÁNOS APOSTOL, az Isten szolgája megmagyarázza itt azokat a látomásokat, amelyek a Pathmos szigetén előtte lejátszódtak.

Azt a parancsot kapta az ő Urától és Mesterétől, hogy e mű által mindezek tudomására adassanak a föld gyermekeinek.

Ugyanis még annak idején meghagyta Isten az ő szent Fiának, Jézus Krisztusnak, hogy mutassa be ezeket a látomásokat Jánosnak, aki azonban akkor még nem tudta megérteni, sem felfogni azokat az ő emberi agyával, hanem csupán leírta és hűségesen visszaadta a jelenések sorrendjében, ahogy azok előtte egymásután elvonultak.

Ekkor Jézus egy angyalt küldött Jánoshoz, - éppen úgy, mint ahogy Isten Jézust küldötte, - úgy küldte Jézus is az ő angyalát Jánoshoz, akinek meghagyta, hogy mindezeket hozza tudomására az embereknek, mert a Mindenekfelett álló csak közvetve tarthat fenn kapcsolatot a földiekkel.

2. És most újból megerősítek mindent, amit láttam: én János, az Úr szolgája.

3-6. „Boldog, aki olvassa és megtartja azokat, amik megíratk . . . mert az idő közel van". Az idő mindig itt van. Miért késlekedel hát csak egy pillanatra is az üdvösség kapuján belépni; miért halogatsz hát saját magad a te megdicsőülésed munkáját? Az idő mindig itt van! Használj fel azt!

„ János a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában van " De fennen hirdeti ezt ma is minden embernek, aki be van osztva a hét következő gyülekezetbe:

1. A hit gyülekezete.
2. A szeretet gyülekezete.
3. A remény gyülekezete.
4. A türelem gyülekezete.
5. A bűnbánat gyülekezete.
6. A büntetés gyülekezete.
7. A bűn gyülekezete.

E gyülekezeteknek hét angyala ott áll Isten előtt, hogy általuk megfelelő és szükségesnek látó erőket küldjön Isten a gyülekezetek részére. Az angyalok a következők:

1. A szabadítás angyala.
2. Az erősítés angyala.
3. A vigasztalás angyala.
4. A megmentés angyala.
5. A segély angyala.
6. A fájdalom angyala.
7. A halál angyala.

Mi azt mondjuk: „egy angyal”, millió angyal helyett, akik akarat-megnyilatkozásukban és szeretetükben egységesekek, egybeolvadtak. Az angyaloknak, vagy szellemeknek hét csoportja az Isten törvényét hordozza s feladatuk az, hogy az emberek hét csoportját az üdvösségre vezessék. Ez angyalok közt az első: Jézus, aki szenvedése és halála által az emberiséget Istennel egybekötötte, és a bűn gyalázatából kiszabadította. Igen, Ő angyallá tesz minket is, ha Őt követjük, s ha szívesen akarunk lenézettek és szegények lenni a világ szemében, de gazdagok Isten előtt a szeretet és lemondás munkájában.

7-9. Íme, mindenki, aki a keresztyén jelzőt viselte, halála után meglátja majd az ő ítélő Urát és Mesterét. De természetesen a számon kérés sem marad el akkor! Minden szellem látni fogja Jézust ülni az Atya jobbjára felől, aki az Alfa és Omega, a kezdet és a vég.

10-11. Én János, hallottam az angyal hangját Pathmos szigetén, oh mily fenségesen és dicsőségesen zengett az. De én nem emberi füllel hallottam azt, hanem szellemi benső hallással. És ez a hang felhívott engem, hogy mindent leírjak avégből, hogy ez mindörökké megmaradjon.

12-16. S amint a hang irányába fordultam, hogy, „lássam a szót, mely velem beszél”, hét fényt láttam (arany gyertyatartók), a következő színekben: 1. Ezüst, 2. Arany, 3. Kékes, 4. Zöld, 5. Vörös, 6. Szürke, 7. Fekete. S e színek közepében állott Jézus, a Megváltó. Oh e dicső jelenséget emberi szavakkal leírni nem lehet. Ott állott s tartotta a hét csillagot, mint az ő hatalmának jelvényeit: a hét gyülekezet, vagyis az egész emberiség felett. A kardot pedig, mint ama háborúknak és gyötrelmeknek jelvényét, amelyek a gonoszság büntetéseként következnek. Szemeinek villámló hatalma átlövellt a mindenség felett s én leroskadtam előtte s minden öntudatomat elvesztettem. Emberi szervezetem nem viselhette már el ezt a tekintetet; szellemem elvált a testtől és figyelemmel kísérte a Mindenható szózatát, aki bemutatta nekem a jelenések sorozatos képeit.

17-20. „Én vagyok az első és utolsó”, vagyis én vagyok köztetek a célnál az első és az Isten előtti utolsó. „Halott voltam”, vagyis én is egy szellem voltam, mint ti, de győzedelmeskedtem mindeneken, diadalt arattam a pokol és halál felett, hogy mint egy örökké megelevenítő szellem lehessenek.

MÁSODIK, HARMADIK FEJEZET

Ez a két fejezet főleg az akkori hét gyülekezetnek szól. Mindamelllett a bennük foglalt intelmek és tanítások ráillenek a mai kor hét gyülekezetére is. Fogadjátok hát ezt is úgy, oh emberek, mint az igazság szent igéit, meggondolván, hogy mindezeket magától a Szentlélektől nyertem és annak parancsára le is írtam.

NEGYEDIK FEJEZET

1-6. Ebben a fejezetben a teremtés képe van megrajzolva. Elsősorban is láttam képen Istent, a Teremtőt, a világmindenség hatalmas szellemét, aki a mindenséget teremtette és önmagában egybetartja. E képet azonban pontosan megrajzolni nem sikerült nekem. S miután csak az emberek által használt kifejezések és fogalmak állottak rendelkezésemre, csak részleges művet hozhattam létre. A huszonnégy vén, fejükön az arany koronákkal, magukban foglalják a hét szellem gyülekezetét és a Szentháromságot. Az Isten-Atya, Fiú és Szentlélek pedig ott láthatók, mint a háromszor hét szellemgyülekezet, vagyis mint a 24 vén csoportjának a fejei. Ők egybevéve alkotják az Egységet, mivel mindnyájan egységesekek akaratuk megnyilatkozásában és a szeretetben. Itt van a középpontja és kiindulópontja minden életnek. Innen indulnak a villámok, mennydörgések, morajlások, fluidikus kiadások, amiket én egy kristályüvegtenger képében láttam. A négy állat a négy ország, az a fejlődési út, amelyet az élet- és lélekprincípium az ősvilágosságból kiindulva a teremtés átváltozásain keresztül megtesz.

7-11. Az első állat bemutatja azt az erőt, amely minden fluidot éltet. A második állat, mintegy összekötő kapocs, amely mindent egyesít. A harmadik állat az, ami létre jött (szülemény). A

negyedik a mindenség minden lényének az átalakulását jelképezi. S minden ilyen állatnak, avagy állapotnak hét szárnya, illetve fokozata van, úgy hogy mindenik önmagában is hetet képez. Ők sem éjjel, sem nappal nem pihennek, mert a teremtés és továbbfejlődés nem szünetel. És az egész teremtés, a lélekprincípium, a szellemek, a huszonnégy vén, fejükön az aranykoronákkal dicsérik és magasztalják Istent, a mindenség Urát!

ÖTÖDIK FEJEZET

A lepecsételt könyv képében láttam az Istenség titkát, a teremtés bölcsességét, amit senki sem ismer. „És láttam egy erős angyalt, aki nagy szóval kiálta: Ki volna méltó arra, hogy felnyissa a könyvet és felbontsa annak pecsétét!” Kinek van ereje, hogy egy pillantást vessen ebbe? De senkinek sem volt hatalma, ereje és bölcsessége és afelett nagyon sírtam az én lelkemben. „És egy a vének közül monda nékem: Ne sírj, íme győzött a Juda nemzetségéből való oroszlán .” Az oroszlán, vagyis az az erő, amely Istenből eredt: Jézus Krisztus, mindent leigázott. Ő tud olvasni az Isten könyvében, neki van hatalma a hét pecsétet feltörni s ő tudja a hét angyal, vagyis minden szellemi fokozat bölcsességét.

6-14. És láttam az Isten bárányának képében Jézust, ahogy a földön emberi kezek által elpusztított és Ő mindent magán viselt, ami a hét szellemi fokozatban, a huszonnégynek a bölcséletében benne foglaltatott. És a hét között Ő volt a legökéletesebb. Vette az Isten könyvét és íme, tudott olvasni abból és mindnyájan, akik ott ültek, kisebbek voltak, mint Ő és kezdték Őt magasztalni, mert Ő bírja az erőt, hatalmat és bölcsességét, Ő, a Mindenhatónak a Fia.

HATODIK FEJEZET

És láttam, hogy midőn a Bárány-Jézus a pecsétek egyikét felnyitotta, egy fehér ló jött abból elő és ama négy állat felém kiáltott, hogy nézzek oda. A négy állat a négy ország, vagyis a természet képében szólott hozzám. Az egész természet szól hozzád is, óh ember: „Jöjj és lásd!” És láttam a fehér lovat és a rajta ülőnél új vala, és adaték neki korona, amely a megdicsőülésnek, a minden érzékiség és halál feletti diadalnak a szimbóluma. A fehér paripa a megdicsőülés erejét jelképezi. Így hát az első feltört pecsét feltárja az emberek átszellemiesülésének titkát s a diadalmat minden halál felett.

3-4. A második pecsétből előjött a viszály és harc, illetve a büntetés és bűnhődés lova, mint az emberi bűnök és azok büntetésének jelképe.

5-6. A harmadik felnyílt pecsét bepillantást engedett az emberek kapzsiságának és gögjének örvényébe. A fekete paripa mutatja a pénz- és bírni akarás szerelmét, hivatalok és méltóságok utáni vágyódást.

7-8. A negyedik pecsét megmutatta nekem a földi halálnak, kinnak és nyomornak képét. És a négy állat az egész természet és az ő elemei mind azt mondták, hogy nézzek oda: előbb a megdicsőülésre, azután a harcra, majd a kapzsiságra, aztán a halálra!

9-11. Ez a négy paripa elvezetett engem az ötödik képhez, amely a szellemek országát mutatta meg nekem, azoknak a szellemeknek országát, akik Istenért szenvedtek az emberek bűneivel, kapzsiságával és a halállal folytatott küzdelemben, ami őket a megdicsőüléshez vezette. És láttam, hogy még sokaknak kell e földön ilyen halállal meghalniuk. Ezek pompás fehér ruhát öltöttek magukra s az egész rendkívül kedves jelenség volt

12-17. Amikor a hatodik pecsét is felnyílt, hatalmas földrengés támadt és most láttam megint ugyanúgy, mint az ötödik képen: az igazság megdicsőülését és a hamisak büntetését. És azok, akik a hatalom urai voltak, akik gonoszul kormányozták a népeket és kapzsiságból csatákat és háborúkat viseltek, kemény megfenyítés alá kerülnek! Ez az Ítékezés szünet nélkül megy itt végbe, úgy hogy mindenkire sor kerül a halál után.

HETEDIK FEJEZET

1-17. Négy angyal a négy elemnek: a földnek, levegőnek, víznek és tűznek a jelképezése. Ezt a négy elemet lelkileg a lélek- és életprincípium élteti, míg szellemileg a megigazult szellemek, vagyis Isten angyalai mozgatják. Ezért tehát vannak szellemek a földben, levegőben, a vízben és tűzben. Ezek a szellemek működnek, harcolnak, küzdenek és munkálkodnak a négy elem által, amelyekben átváltozásokat és válságokat idéznek elő. De természetesen engedelmeskednek azoknak a magasabb szellemeknek, akiket Isten küld hozzájuk. Ők a törvényben vannak, mert engedelmeskednek, és egy akaraton vannak a magasság gyermekeivel. Ez a kifejezés: „hogymegpecsételjük”, azt jelenti, hogy megszellemiesítsük, megdicsőítsük, hogy boldogokká tegyük! És rögtön láttam is a megdicsőülést, a boldogokká lételét mindazoknak, akik meghaltak, és akik ebben a pillanatban hunytak el! De nem csupán zsidókat láttam boldogokká lenni, hanem azokat a pogányokat is, akik bár Istent nem ismerték, de igazságban éltek e földön. És az összes szellemek dicsőítették Jézust, az Isten bárányát, aki mindnyájunk bűnei miatt szenvedett és meghalt. Aztán láttam fehér ruhában körülállani azokat, akik bűneiket már levezekelték. Felette boldog gyermekek voltak ezek! Nem volt többé semmi szükségük a testöltésre, mert tökéletesen megtisztult, szellemei lettek Isten országának!

NYOLCADIK FEJEZET

1-13. Most a hetedik pecsétnek kellett felnyílnia. Ebben volt elrejtve az emberiségre váró hét megpróbáltatás és csapás, mely az emberi bűnök következménye és a földet sújtja az esztendőnek minden napján. A trombiták azoknak az angyaloknak erejét jelképezik, akik által a megrázkódtatásokat és az átváltozásokat idézik elő a földön. Mielőtt azonban az emberi bűnök hét sújtó csapása elvonult volna előttem, láttam, amint egy angyal minden igazaknak és szenteknek imádságait, mint jóillatú füstöt, Istenhez vitte, és íme az imádságok kedvesek voltak Istennek, aki visszaküldte azokat a földre; egyik helyre, mint áldást, vagy mint az intellemszózatát, más helyre pedig, mint forrongást, vagy villámlás és mennydörgés között létrejövő átváltozásokat. Látjátok tehát ebben a példázatban is, hogy miként hallgatja meg Isten az igazak imádságát. Most aztán megindult a hét trombitás angyal.

Amint az első angyal megfújta trombitáját, felvonult az engedetlenség ellen, amely minden gonosznak gyökere. Az engedetlenség olyan, mint a jégeső és a tűz; pusztulást hoz mindenre, ami előbb boldogságban és büntelenségben élt. Nyomdokában ott jár a vér, valamint az emberek és szellemek előbbi paradicsomának romlása, mert ezek büntelen és ártatlan állapotának felperzselője és felégetője az engedetlenség volt. Ez ellen vonult fel az első angyal, nagy trombitaszóval.

A második angyal a gőg ellen vonult fel, amely a szellemvilág harmadrészét ragadta meg és mindent vérrrel festett be, mindent halálra vitt, amint ezt a következőkben látni fogjuk. A gőg hegyhez hasonlít, amely égve a tengerbe zuhan, és mindent véresre fest. Működésének következménye az, hogy gyűlöletet támasztott a teremtmények között és a szeretetet gyűlöletté változtatja át.

A harmadik angyal elindult a gyűlölet ellen, amely mint az üröm, mindent elkeserít, az emberek szívét összetöri és mindenütt csak fájdalmat hoz létre. A gyűlölet következménye a háború!

A negyedik angyal síkraszállt a háború, az emberek vérszomjassága ellen. Mert az emberek le akarják verni a napot, holdat, csillagokat, de még Istent is. Igen, ők háborút viselnek teremtőjük ellen, a természet ellen és a törvények ellen. Innen van az általános szellemi elsötétülés, innen a bizonytalan tapogatózás a világosság és igazság után, a szellemek ezt mind maguk idézték elő engedetlenségük, gőgjük és gyűlöletük által, amik aztán háborúvá fajultak!

KILENCEDIK FEJEZET

1-21. Ezután az ötödik angyal trombitált és kivonult az ütközetre, a büntetésre. A bűn maga hozza létre büntetését. A szellemek bukása és törvényszegése, engedetlenségük, gyűlöletük és háborúskodásuk fejlesztette azokat a gonosz, egészségtelen és ördögi fluidokat, amelyek viszont létrehozói lettek aztán mindenféle férgeknek, a gonosz szenvedélyeknek és betegségeknek, az emberek, állatok, növények mindenfajta ellenségeinek, a viharoknak és fájdalomnak. A bűnökből „a mélységnek kútjából” kiömlött most valami gonosz füst, vagyis azok a rossz, kártékony fluidok, melyeket oly mélyen bukott szellemek éltetnek, akik azokat az embereket kísértik, kik nem hordják homlokukon a tökéletesség pecsétjét. A büntetésben benne rejlik továbbá a bűnnek a rossz lelkiismerete is, amely a vétkeket kínozza, anélkül, hogy őket megölné, de amely egyre üldözi a szellemeket. S az emberek, ha vétkeztek, keresik a halált, ezt azonban nem találják meg, „kívánnak meghalni, de a halál elmegy előlük”, mivel örökkévaló és halhatatlan lények. Rossz lelkiismeretük, mint skorpiófullánk, üldözi őket szüntelen, gonosztettük folytonosan beszél hozzájuk, még a szellemvilágban is, ha meg nem térnek és meg nem javulnak!

A füstből kijövő „sáskák” a bűnök által létrehozott gonosz fluidokat szimbolizálják. Találunk bennük mindenféle hasonlatosságokat. Van bennük valami az asszonyból, a férfiből, az állatból és az ő szavuk olyan, mint a háború fegyvereinek, mint a pusztításnak és civakodásnak lármás zürzavara. Ezeket a fluidokat, mint már előbb is említettük, mint a bűnnek szüleményeit, gonosz szellemek mozgatják és éltetik, kiknek vannak vezetőik és parancsolóik is, nevük „Légió”.

A hatodik angyal trombitált ezután és szembeszállt minden erkölcstelenséggel, amely betegségeket szül. És ez az angyal magához vett még négy angyalt, minden emberi betegség négy gyökerét. Ezek:

- a szellembukás;
- 2. a fluid-sűrűsödés;
- 3. az érzékiség;
- 4. az erkölcstelenség.

Ezekből erednek aztán az őrület, a görcsök, a torzszülések és a járványok. Mindezek az angyalok felvonultak a gonoszság ellen, vagyis a gonosz fluidok ördögi párázatai ellen. És meghal naponta millió ember a saját bűne következtében, de áldozatul esnek a szenvedések és betegségek által, a mások bűnei miatt, még az igazak is.

TIZEDIK FEJEZET

1-4. Ennek az angyalnak a nagyszerű jelenségéről, akinek az egész ábrázata, alakja szépségtől és kedvességtől sugárzott, megint csak tökéletlen képet tudtam rajzolni. Mindenből volt benne valami, mivelhogy ő a szellemi tökéletességhez közeledett. Alakja hasonlított világos, átlátszó felhőhöz, amelynek tündöklő belsejéből elővillámló feje felett a mennynek varázsos színei játszadoztak. Arca csodálatosan szép volt és fenséges. Lábai aranytűzben égtek; és ez az angyali fenség a tisztánlátó képesség könyvét tartotta kezében. Nála volt az az erő, amit nekem be kellett vennem egy könyv alakjában, amelynek az volt a hivatása, hogy előttem sok mindent feltárjon, mihelyt bennem lesz.

Ekkor láttam, hogy az angyalnak hatalma van a tengerek és a szárazföldek felett, amelyeknek titkait jól ismerte, mivelhogy egyik lábával a tengeren, a másikkal pedig a szárazföldön állott. Torkából hét mennydörgő hang jött elő, mivel ő magában egyesítette a hét trombitáló angyal minden tudományát és bölcsességét, vagyis ő több volt, mint azok és azért küldetett most, hogy engem erősítsen. Én pedig mindazokat le akartam írni, amiket ő mondott, de Valakinek a szózata, akit azonban még nem láthattam, megzendült még magasabb szférákból: „Ezeket hallgasd el!” (Pecsételd be.)

5-11. „ és megesküvék az angyal, hogy többé idő nem leszen " Ezzel azt adta értésemre, hogy én most az örökkévalóság országába tettem, amelyben semmiféle idő nem leszen, azaz sem nappal, sem éjszaka, hanem csak örök fény és változhatatlanság.

A hetedik angyalra várt, hogy ezt megmutassa nekem. Erre újból megzendült a magasság felől annak a hangja, akinek a meglátásához még nem volt elég erőm, és most felszólított, hogy vegyem el a könyvecskét ettől az angyaltól. Megtettem és elnyeltem a könyvecskét minden benne lévő erővel és tudománnyal együtt az angyal utasítása szerint. És íme a könyvecske orvosság volt az én szájamban, olyan szer, amelynek segítségével megkaptam az angyaltól a szükséges további látási erőképesseget, hogy a hetedik trombitálás értelmét is fel foghassam. Enélkül az erősítő szer nélkül talán meg is haltam volna. Így azonban ez a könyvecske orvossághoz hasonlóan megkészszerzett erős életösztönt adott nekem, s valami új világgosszág ragyogott át az én szellememen.

TIZENEGYEDIK FEJEZET

1-2. A nádszál jelenti a mértéket, amelynek segítségével utóbb mérték alá kellett vennem a földön az igazhitűeket.

3-14. A „két olajfa" jelképezi a keresztény és a zsidó egyházat a földön. A két fáklya jelenti a Jézus világosságát és a Mózes világosságát, „amelyek állanak a földnek Istene előtt", és ha valaki megsérti őket, Istent sértette meg és bűnhődni kell! Jézus és Mózes, mint a kereszténység és zsidóság, bírják a teljes hatalmat, miután mindketten Isten gyermekei s bár most e vallások látszólag ellentétesek, mégis eredet szerint testvérek, egy magnak gyermekei. Sokszor ontották ők véruket a földön! A hitetlenség, anyagelvűség, a viszály és egyenetlenség fenevadja fel fog lépni ellenük, hadakozik ellenük, legyőzi és megöli őket, holttetemeik fekküdni fognak Jeruzsálemben és Rómában, és sok ember fog sírni, jajgatni, hogy a materializmus szörnyetege a zsidóságot és kereszténységet el tudta pusztítani. Mások viszont ujjongani fognak a tudomány emez úgynevezett győzelme felett. Ezek jól fognak majd élni, sok pénzt összerakni és kínozni fogják a keresztények és zsidók prófétáit!

De három nap után, vagyis e látszólagos halált követő bizonyos idő múlva, Istennek ébresztő szellemei hirtelen behatolnak a kereszténységbe és zsidóságba („hirtelen életek lelke adatik Istentől ő beléjük és lábaikon állnak, és nagy félelem esik azokra, akik őket nézik") és feltámasztják azt, szörnyű meglepetésére azoknak, akik már halottnak vélték. Isten nyilvánvalóvá lesz ezekben a napokban sokak előtt, az egek szózata hangosan zendül majd és mindezzel nagy jelek tűnnek fel az istentagadók és materialisták legnagyobb megdöbbenésére! Az emberi tudomány ledől Isten ígéje előtt! S ez az idő itt van már. Íme csakugyan győz a materializmus a senyvedő kereszténység és zsidóság felett, amelyek bizony mindenféle betegségben sínylődnek. Már ma is zengenek Isten kinyilatkoztató szavai a spiritizmus által!

15-19. Ezután megzendült a hetedik angyal trombitája is és hallottam a magasabb szférákból azoknak a nagy szellemeknek a szózatát, akiket eddig még nem tudtam meglátni. Hangjaik zengésével Istennek és az ő Fiának, Jézusnak országát hirdették, mire még az a huszonnégy székeken ülő szellem is leborult és imádta Istent, dicsőítette Őt és hálát adott a minden világok Urának, ki „hatalmát kezéhez vette, és országglását elkezdte". És elveszi jutalmát az ellentét (pogányok), mindama gonoszért, fájdalomért és a halálért, melyeket ők hoztak létre. De megkapják jutalmukat úgyszintén a szentek is. S íme megnyíltak szemeim előtt a szférák (Isten templomai), amelyekben én is ott állottam. Láttam mindenfelé villámlást, hallottam mennydörgések szavát és a jégeső zuhogását, azaz mindennemű fluidikus áramlásokat, összeköztéseket és tömörüléseket.

TIZENKETTEDIK FEJEZET

1-18. Ezután láttam az asszonyt, vagyis minden nőiesség jelképét, amely a legfelségesebb isteni alkotás. Ott állt ez az asszonyi jelkép tisztán és hatalmasan a szemeim előtt s olyan világosan ragyogott, mint a nap. A csillagok mind szolgáltak neki és ő tizenkét erővel birt (12 csillag.) Ezek az erők a következők:

- Szeretet.
- 2. Türelem.
- 3. Szelídség.
- 4. Szerénység.
- 5. Remény.
- 6. Bizalom.
- 7. Gyógyerő.
- 8. Befogadóerő.
- 9. Szülőerő.
- 10. Táplálóerő.
- 11. Duálerő.
- 12. A szüzesség ereje.

És az asszony terhes volt, akarván egy teremtményt szülni, vagyis a mindenség női elemeinek ez a jelképes alakja azon a ponton volt, hogy megszüljön egy nemző erőt (egy fiúmagzatot). A kísértő pedig megtámadta a nőiséget, mely harcban állott az érzékiséggel, amaz ellentéttel, amelyben mindenféle tulajdonság található volt. Ugyanis a kísértés eme sárkányának hét fő tulajdonsága van:

- Engedetlenség.
- 2. Góg.
- 3. Gyűlölet.
- 4. Háborúság.
- 5. Büntetés.
- 6. Erkölcstelenség.
- 7. Halál.

Ez ama hétféle dolog, amely ellen az angyalok trombitáikkal kivonultak. És a sárkány, illetve ellentét, vagy a kísértés még más tízféle irányú tulajdonsággal bír:

- Szellembukás.
- 2. Fluidsűrűség.
- 3. Duálok elszakadása.
- 4. Taszítás.
- 5. Fluidkapcsolódás.
- 6. Sötétség.
- 7. Emberszülés.(Eleven fiak szülése).
- 8. Gonosz tulajdonságoknak a földi világok körébe vonzása.
- 9. Gonosz tulajdonságok vonzása a növényvilág körébe.
- 10. Ugyanez a vonzás az állatvilág körébe.

És ennek a szörnyetegnek hét feje volt és tíz szarva és az Ő fején hét korona; ezek:

- a rosszakarat koronája;
- 2. a makacsság koronája;
- 3. a tévesztő hit koronája;
- 4. a kétségbeesés koronája;
- 5. a bosszú koronája;

- 6. a félelem koronája;
- 7. a szenvedés koronája.

És az ő gonosz nyúlánya, vagy függvénye (farka), maga után vonzotta (az ég csillagainak) a mindenségnek harmadrészét. És a földre veté azokat, majd pedig állta a sárkány a szülő asszony elé, hogy amikor szül, annak fiát megegye, mert az ellentét mindazt magához akarja vonni, ami itt megszületik. (Mert ő maga semmit sem tud szülni.) És szült az asszony egy Valakit, akinek minden gonosz szellemet meg kell térítenie; egy magas szellemet (aki „vasvesszővel legeltet minden nemzetet”) és ragadtatik az asszonynak fia az ő tisztaságánál és jóságánál fogva Istenhez s az ő királyi székéhez.

Íme, lássátok mint menekül a női elem visszavonulás által Isten oltalmazó szárnyai alá, mert nem a harcra született. De aztán viaskodni kezdett a férfiprincípium - Mihály arkangyal és az ő angyalai - az ellenszegülés sárkányával és az ő angyalaival; férfi férfi ellen; az ellenfél pedig kidobott a magasabb szférákból és alábukott a húsnak, a földnek és az anyagnak világába, amelyek a szellembukás következtében állottak elő. Ide esett le most a sárkány az ő szellemeivel. (Tűzkarikáknak, bukott szellem, erő, anyagnak kidobását lásd: Szellem, Erő, Anyag 13-19. fejezetben.) Most nagy csend lett a világosság szféráiban - és íme Jézus volt az az Úr, aki ezt a csatát vezette, és az ellentétet legyőzte. Azért sietnek a bukott szellemek, mert tudják, hogy az ő uralmuknak véget kell érnie! Mivel tehát a sárkánynak a jó férfiúi princípium előtt meg kellett hátrálnia, „kergetni kezdte a föld asszonyát, aki a fiút szülte”. Isten azonban adott az asszonynak két szárnyat: a szeretetet és imádságot, hogy ezek vigyék őt mindig a nyugalom és tisztaság helyére. Ekkor a sárkány meg akarta ölni az asszonyt az ő gonosz fluidjainak kiárasztásával, mire különös betegségek jöttek az asszonyra, amelyeket csak neki kell elviselnie; de a természet segített rajta és kétszerte nagyobb magnetikus erőt kapott, hogy minden gonosz fluidtól megszabadulhasson. És a sárkány (az ellentétes szellemek) bosszút esküdött a mindenség női elemei ellen, különösen Isten amaz asszonya ellen!

TIZENHARMADIK FEJEZET

1-18. Ekkor láttam a hitelenség és rossz szándék kettős szörnyetegét a világok mélységéből előjönni, amelynek hét feje s tíz szarva volt és az ő szarvain tíz korona, amelyek nem egyebek, mint huszonzét olyan tulajdonság jelképei, amelyek az emberiség félrevezetésére és megrontására alkalmasak. Ezek a következők:

- 1. Góg.
- 2. Vétek.
- 3. Harag.
- 4. Hamis tudomány.
- 5. Álszeretet.
- 6. Álszabadság.
- 7. Érzékiség.
- 8. Villamosságtermelés.
- 9. Sűrű fluidok termelése.
- 10. Anyagtermelés.
- 11. Pénzszeretet.
- 12. Élvsóvárság.
- 13. Álművészet.
- 14. Élve rothadás.
- 15. Minden szelleminek tagadása.
- 16. Szellemi vakság.
- 17. Szellemi süketség.
- 18. Szellemi érzéketlenség.

- 19. Örület.
- 20. Halál.
- 21. A látás érzékiesedése.
- 22. A hallás érzékiesedése.
- 23. A tapintás érzékiesedése.
- 24. Egyedül az érzéseknek szolgáló élet. Ebből keletkezett
- 25. Túlhajtott élvezet.
- 26. Torzszülés.
- 27. Büntetések.

Ez a huszonhét tulajdonság tükröződött a kettős szörnynek a képéről és a hitetlenség és hamis tudomány szörnyetegének, amely materializmusnak is neveztetik, - ez a huszonhét tulajdonsága összeköttetésben volt a sárkánynak - a kísértőnek - előbb említett gonosz tulajdonságai-val. **Az ő fejei közül az egyikén levő halálos seb jelenti a kereszténységet.** Ez a materializmusnak olyan örökös és maradandó sebet okozott, amely neki örökké fájni fog. „És imádták a sárkányt, amely a hatalmat adta a fenevadnak”, és csodálták a fenevadat a föld érzeki nemzetiségei, remegnek előtte, hódolnak neki, mivel az ő kéjelgésüket és élvsóvárságukat szolgálja. A materializmus nagy dolgokról beszél és szavai tanításként hangzanak. És íme káromolja és tagadja Istent, kikacagja Jézust, s harcol minden szentek, hívők és szellemek ellen! Minden nyelven szól, mivel a materializmus szelleme az ő huszonhét tulajdonságával a földnek minden lakosai között megtalálható! És eljön az idő, amikor majdnem az egész emberiség szolgálni fogja őt a hamis tudomány hatalma által. Csak azok, akik „istengyermekeknek” nevezetnek, állanak ellene: „annak okáért imádják őt a földnek minden lakosai, akiknek neve nincs beírva az életnek könyvébe, amely a bárányé, aki megöletett a világ alapítása óta”. De mindenki el fogja venni megérdemelt jutalmát — tehát a fenevad is!

Aztán láttam a harmadik tagját ennek a triumvirátusnak, a harmadik fenevadat feljönni a földből, amely kiabrázolója a hamis tettnek és műnek, ez mindkettőnek szolgál és azoknak kifejezője. „És az előbbi fenevadnak minden hatalmasságát cselekszi.” A kísértésnek és a hitetlenségnek hamis művei az ő művészetükkel nagy jeleket tesznek, behízelgik magukat az emberek szívébe, és úgy tükröztetik részükre az érzékiség, a földi gazdagság és kényelem gyönyöreit, mint amelyekhez nekik joguk van. Ezért szeretik az emberek ezt a harmadik állatot és imádják azt. Akik pedig ennek a bizonyos állatnak szolgálnak, bélyegyet kapnak, vagyis: viselik magukon az ő uraiknak. Azonban túlkapásaik és bűneik meg vannak számlálva, de ennek a harcnak az ideje és a küzdelemnek a tartama még kiszámíthatatlan. Egyedül az emberektől van függővé téve saját gyalázatuknak vagy megszabadulásuknak az ideje!

TIZENNEGYEDIK FEJEZET

1-20. És láttam a Báránynak és annak a 144.000-nek a jelképében — akiknek homlokukon Isten jegye volt - a boldog lelkeket. Ezek voltak nevezetesen azok, akik mint próféták és szentek a földre küldettek, hogy az embereknek példát adjanak a megtérésre. Ezek a földön tisztán és feddhetetlenül éltek és énekelték Istent dicsőítő éneküket, amely oly fenségesen zengett. Majd ismételen hallottam valami hatalmas szózatot a magasabb szférákból és láttam egy angyalt a földre alálebegni, „akinél volt az örökkévaló evangélium, hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliumot és minden nemzetségnek, ágazatnak, nyelvnek és népnek”. A második angyal hirdette a materializmus bukását és a bűn legyőzését az evangélium által. A harmadik angyal hirdette mindama büntetéseket, amelyek azokat az embereket érik, akik a materializmusnak, a hitetlenségnek bélyegét viselik magukon. A prófétálásnak ez a három angyala, akik a mindenségen keresztülvonulva megbízatásukkal a földre lejönnek, csak jelképei a hasonló munkában fáradó szellemek millióinak. Istennek nem öröme a gonoszok kíntása; a kín, a szenvedés és a betegségek ugyanis természetes következményei az isteni törvények áthágásának. Az égi szózatot újból kinyilatkoztatja, hogy boldogok azok, akik az Úrban halnak meg,

mert ők elérik az igazság célját. „Boldogok azért a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva, bizony, azt mondja a lélek, mert megnyugodnak az ő fáradságaiktól és az ő cselekedeteik követik őket”.

Ekkor láttam Jézust dicső isteni fluidok között bevonulni. Eljött, hogy az embereket megítélje. Az aratás és az ítélet ugyanis folyton tart, tehát amit én ebben a pillanatban láttam, minden napnak, órának és percnak a munkája. Mert nap-nap után arattatnak le a földön jó és rossz szellemek. A sarló, a kasza és a tűz jelentik az emberek három halálnemét: a kard, vagyis a háború általi halált a sarló; a betegségek általit a kasza és a szerencsétlenségek általi halált a tűz ábrázolja.

TIZENÖTÖDIK FEJEZET

1-8. Most pedig más hét angyalt láttam kiröppenni, akiknek az emberek mellé kellett állaniuk védelmül a hét utolsó csapás alkalmával. Amint már megmondatott, Isten nem teremtett sem betegséget, sem fájdalmat, sem pedig háborút. Ezek mind következményei a szellembukásnak és az emberek bűneinek! A jó Atya csak jó szellemeket teremtett; azok maguk estek el engedetlenségük folytán. Minden bűn tehát magával hordja a büntetését, de egyúttal a gyógyuláshoz szükséges eszközöket is.

Kivonult tehát a hét angyal, hogy az embereket ért csapásokat és büntetéseket irányítsák, rendet teremtsenek, igazságot szolgáltatassanak, és segítséget nyújtsanak. És erre a célra hét poharat kaptak, vagyis hétféle fluidot: a hét csapás hét orvosságát. És láttam Istent dicsőíteni azok által, akik a materializmus tanainak ellene állottak. Ott álltak a jó fluidok isteni forrásánál: ez az „üvegtenger”.

TIZENHATODIK FEJEZET

1-21. Isten haragja" - amint említve volt - helytelen kifejezés. Isten nem haragszik! Mindamellet az ő törvénye mindjárt figyelmezteti azokat, akik azt áthágják. Ez az igazság és a dolgok rendjében ez másként nem is lehet. Az első angyal öntött az ideg-, mirigy- és amaz úgynevezett görvélykor- (golyva, skrofula-)-féle betegségekre jódbalzsamot, amely nem egyéb, mint olyan fluidum, amely jóddesztillátumot (esszencia, esprit, kivonat) tartalmaz. A szellemek ugyanis összegyűjtik bizonyos dolgok kivonatát és átváltoztatják azt magas tisztultságú (magasan potencírozott) fluiddá és így állítják elő minden betegségre a szükséges gyógyító szert. Öntöttek tehát jódbalzsamot mindazokra, akik ilyen skrofulózis és idegbetegségekben szenvednek.

A második angyal egy csészéből ként öntött a tengerekbe és mindazon helyekre, ahol tetemek voltak felhalmozva és ahol az állatok közt járványok uralkodtak, a betegség csiráinak felszívása végett. És ezek az orvosságok éppen úgy el voltak készítve a főlsvívó hatékonyság szempontjából, mint egyéb orvosságok. Eme bölcsesség, eme természettörvény nélkül, amelynek hordozói az Isten szellemei, egyetlen élőlény nem maradhatna meg többé a földön!

A harmadik angyal pedig öntött a vizekbe és forrásokba, amelyekből az emberek isznak: vasat. Mert az emberek önmaguk rontották meg a háború, vizsály és halál által - amelyek ártalmas fluidokat fejlesztenek - az ő környezetüket és levegőjüket s így, ezáltal vizeiket is. Ez nagy igazság, amely mint ilyen, az emberi fluidok kisugárzásával járó nagyszerű hatásoknak mély és fontos tanulmányozása által nyer majd bebizonyítást.

A negyedik angyal villamosságot bocsátott a saját fokozata szerint, hogy ezzel az emberek keményebb, magasabb feszültségű villamosságát letompítsa. Az emberek ugyanis átkozzák az Istent és teremtményeit, ami által magas feszültségű földi villamosságot fejlesztenek, amelybe a negyedik angyal a napnak villanydelejét ömlesztette.

Az ötödik angyal kiöntötte az oxigénnel telt poharát, hogy a levegőt megtisztítsa az emberek sivár életének következményeitől, mindattól, ami sorvadást és bélbajokat szül.

A hatodik angyal kiöntötte a magnetizmus teljes erejét az említett triumvirátus ama gonosz magnetikus ereje ellen, ami görcsöket, örületet és megszálltságokat idéz elő a földön. És ennek a hármasságnak és az ő szellemlégióiknak gonosz magnetikus ereje nagy jeleket tesz. Az embereket Isten elleni beszédre készítetik; a tiszta delej jeleit mutatják, csakhogy fordított szándékkal. Ezek ellen bocsátotta ki tehát a hatodik angyal a tiszta magnetikus fluidokat.

A hetedik angyal kitöltötte poharát a levegőégre, vagyis felhívta minden jó szellem szeretetét és maga köré gyűjtötte azokat a szellemeket, akiknek a föld emberét az ő viszontagságaiban segíteniük kellett. S ennek a segítségnek a szellemi befolyás, a szeretet munkája és a vizsgálás igéi által kellett megnyilvánulnia. És ezek a dolgok most mennek végbe. Az élet minden pillanatában!

TIZENHETEDIK FEJEZET

És jöve egy a hét angyal közül és megmutatta nekem az emberek érzékiségének és bűneinek következményeit. És mindezt egy bukott nő jelképében láttam, aki minden országok felett trónol, és akit egyaránt követnek urak és szolgák. És láttam az asszonyt ülni a pusztában, egy borzalmas puszta helyen és ő mindamellett szeretni látszott azt a helyet, mert fel volt díszítve az ő bűneinek színeivel és kincseivel. Az állat, amelyen a bűn ült: az érzékiség. És az asszony hordozta az ő gonoszságának termékeit; aranyat, ékszereket és színes ruhákat. És arany pohárból az ő tisztátalanságának gyönyörét itta, míg homlokára fel volt írva minden véteknek és betegségnek neve: erénypusztulás. Az állat pedig magán viselte az érzékiségnek minden sajátosságát és utókövetkezményét, amit én szimbolikusan, mint „hét fejet és tíz szarvat” láttam.

Ez a hét fej jelképezi az emberek hét halálos bűnét, a hét legnagyobb főbűnt és rosszat, minden gonoszságok királyait. Ezek:

- Harag.
- 2. Gyűlölet.
- 3. Góg.
- 4. Irigység.
- 5. Falánkság.
- 6. Iszákosság.
- 7. Erkölcstelenség.

Ez a bűnnek a hét hegye, amelyen a minden rosszaságok királyai székelnek! És láttam, hogy a Bűn (az asszony) a szenteket, Jézus igéjét a földön megölte és részeg volt az efelett való örömtől, mert íme vannak emberek, akik örülnek, ha az Isten iránt való hit és a halhatatlanság hite a földön meggyengül; s ha már csak az anyag lesz az úr.

7-18. És én meg nem foghatom, hogy ezt a borzalmas képet miért kell nekem látni. Mire az angyal megmagyarázta nekem a következőképpen: „A fenevad (érzékiség), amelyet láttál, jön és megy, volt és nincs”. Abban az időben ugyanis, amikor én ezt a képet láttam, a fenevadat a kereszténység elnyomta és így maradt egy ideig; de csakhamar felbukkant ismét az ő hét bűnével, amelyek mint királyok, újból uralomra jutottak. Az öte elesett - az öt első bűn az ő művét befejezte - s uralkodik most a hatodik bűn. A hetediknek kell a gonosz művet bevégeznie és minden erényt látszólag elpusztítania. De a fenevad, az érzékiség, saját maga fogja magát az ő bűnei által megsemmisíteni, kivégezni s önmagát kárhozatba vonni!!

A „tíz szarv” a föld országait és a mindenség lépcsőfokait ábrázolja. Ezek tagadni fogják Istent és Krisztust mindenütt! Mindnyájan az érzékiségnek és a materializmusnak fognak szolgálni. Igen, ők meg akarják semmisíteni a hitet, és Jézus ellen küzdenek: mindamellett Jézus mindnyájukat le fogja győzni! És éppen azok az országok, amelyek előbb a materializmusnak hódoltak, saját bűneik és hitetlenségük által szétmorzsoltnak és lehetetlenné tétetnek. Ezek egyenletlenségükben egymást fogják gyűlölni az asszony miatt, aki hét fő bűne: a harag, gyűlölet, góg, irigység, falánkság, iszákosság és erkölcstelenség által uralkodott rajtuk.

Íme, nézzétek meg ezeket a jeleket, hiszen már a mai valóságokat hirdetik, mert a beteljesedés ideje eljött!

TIZENNYOLCADIK FEJEZET

1-24. A nagy Babilon hasonlatában ismét a bűn, a materializmus értendő, de főleg a pénz szeretete és a pénzsóvárság, amely mintegy gonosz és minden más érzést felemésztő szenvedély és betegség az emberiség soraiban, annyira terjed. S a pénz, fényűzés és az élvezek utáni törtetés napról-napra annál inkább szaporodik, minél jobban terjed a materializmus és vele együtt az isten- és szellemtagadás. Vond ki az emberekből a szellemet és meg fognak fulladni a bőrükben! Annyi pénzt fognak végül összehozni s annyi kincs felett fognak rendelkezni, míg minden úgy összehalmozódik, hogy nem lesz semmi értéke - s a pénz fogalma, értéke önmagától meg fog szűnni és semmi vigasztalást, semmi örömet nem tud többé hozni.

Az az angyal, aki nekem az elsüllyedt nagy Babilont megmutatta, oly ragyogó volt, hogy az ő tiszta fluidjai a földet egészen bevilágították s az ő csillogásától minden fényben úszott. A pénzsóvárság, az Isten, szellem és vallás ignorálása megkezdi uralmát és uralkodni, kormányozni fog egy gazdag városhoz hasonlóan, amelynek sok földi javai vannak. Királyok és minden népek, keresztények és pogányok fognak neki szolgálni és váltságot fizetni - a bűnnek és a szellemi bukásnak váltságát. Íme, lássátok e művet, - már kezdődik!¹

„Mert az ő bűnei az égig érnek ” vagyis a mindenség is telítve van ettől. Mert minden érzésnek, minden szónak megvan a maga utóhatása, a maga visszhangja, vagy bármi következménye, ami nyomában jár. De a nagy Babilon bűne terhes azoktól a büntetésektől és szenvedésektől, amelyeket önnönmaga nemz és hoz létre, mert a pénzsóvárság, a földéhség, a hatalmi vágy és a bosszú maguk után vonják: az öngyilkosságokat, a tébolyt, görcsöket, gyilkosságot, rablást, csalást, forradalmakat és a vérfürdőket. A materializmus templomot fog rombolni, vallásos eszméket fog megsemmisíteni s a népet arra fogja tanítani, hogy öljék meg, csalják meg és rabolják ki egymást kölcsönösen!²

És felszáll az ilyen tettek füstje, vagyis a gonosz, káros fluidum, és okozója lesz sok járványnak és sokfajta új betegségnek, íme, ez a bűn ítélete! Vagyis a gonoszságok és szenvedélyek felhalmozása által kivégzi magát - de az ő bukása igazságos! **De nemcsak az emberek szenvednek a bűnök gonosz következményei folytán, hanem velük szenvednek az összes állatok és növények is.** Mert mindentől bizonyos fluid, éter száll el. S az emberek minden érzéseivel szellemek kapcsolódnak, akik a természet életében közreműködnek, fluidokat készítenek és vegyítenek a rotáció, a mozgások rendszerében, mert semmi sem áll vesztég. Minél több a bűn, annál több a kártékony, ördögi éterikus vagy fluidikus kiáramlás, s így annál nagyobb a hasonló természetű tisztátalan szellemek vonzása. Ez aztán visszahatást gyakorol a levegőre, az egész atmoszférára, amely a tisztátalan szellemfluidoktól megterhelten most szintoly kártékonyan hat vissza az ásvány, növény, állat és embervilágra. Így érez együtt egymással minden: a rossz és a jó. Ugyanígy látjátok a nagy Babilon képén is az önmaga által előkészített romlást és a bűn bukását!

TIZENKILENCEDIK FEJEZET

1-2. És a magasabb szférák minden lakói és szellemei dicsőítették és magasztalták Istent, aki a bűnöket megbüntette, vagyis aki a bűn következményeinek szabad utat hagyott, azaz a magát kitomboló és megsemmisítő erőt működni engedte.

3-10. Örökkévaló ez az igazság. Mert mindennek megvan a maga tükröződése, az ő fluidja az ő füstje, ami felmegy Isten igazságos ítélőszéke elé. Megsemmisülés egyáltalában nincsen, de annál inkább van keserű büntetés és vezeklés.

¹ Az 1800-as évek végén íródott. Azóta már mindez bekövetkezett

² Megdöbbentő jóslat jóval a kommunizmus uralomra jutása előtt

És hallottam ezután az egész természet minden országának szózatát, az ő létükkel Istent magasztalták s mindnyájan mintegy feloldozva, megszabadítva érezték magukat a bűnesettől, a büntetés által. Láttam ezután a jóságot, vagyis az erényt egy szép asszony képében, akinek vőlegénye az Úr Krisztus, mert ő és az erény egy. És ez az asszonyi jelkép mindent visszatükrözött magán, ami jót az emberek cselekedtek. Ebből íme lássátok meg, hogy a legcsekélyebb munka sem vész el s így a szentek is visszatükröztették önmagukon minden cselekedetüket. Ekkor imádni akartam ezt a dicső magas szellemet, aki mindezeket előttem feltárta, ő azonban intett engemet és szólt: „Én is szellem vagyok, mint te és te is elérheted az én fokozatomat: egyedül Istent kell imádnod!” Itt van a nagy ige, a Jézus bizonyágtétele, a prófétai bölcs mondás. Erre törekedjete, vagyis iparkodjatok ennek a szent médiumitásnak az adományát megszerezni

11-16. A „fehér ló” jelképe azt az Igazságot mutatja be, amely győzni fog. S az Igazság pillantása hasonló a tüzlánghoz, ruhája fehér és tiszta. Az a szellem pedig, aki az igazságot lovalgolja, vagyis aki azt elérte: maga az Isten Igéje! Vér és harc által jut el az igazság a győzelemhez. Az igazság szelleme azonban éles kardot hordoz, szava keményen cseng, mert igazságos. Az igazság a királyok királya, mert az Istené. És láttam még több szellemet, dicső fluidokba öltözött az igazság lován előre törtetni, akik a szükséges tulajdonságokat szintén elérték már.

17-21. És láttam egy angyalt fényárban, aki úgy tűnt fel előttem, mint valamely fénylő nap; egyike volt ő a legmagasabb, legtisztább és legbölcsebb angyaloknak; egyike a világok vezetőinek és a nagy természettörvények oszlopainak. A léttörvénynek egyik angyala volt ő, egyik hordozója a teremtésben, vagyis a nagy természeti világrendben megnyilvánuló isteni életnek. Az isteni életnek a teremtésbe, illetőleg a természetbe belelehelése, átadása ugyanis ilyen utón, ilyen közeg által történik. Ez itt az Istennek ama nagy általános vacsorája. És láttam, hogy a földön minden harcot indított az igazság szelleme ellen. És láttam most az igazságtalanság és bűn ama fenevadjának bukását, akit már kezdetben láttam. Vele együtt buktak a hamis próféták, akik sűrű átható szagú fluidokat fejlesztettek, az ő bűneik és hazugságaik folytán keletkezett betegségek és fájdalom fluidjait. Az elfajultság és rútság jelképei voltak ezek! És az igazság ama dicső szelleme legyőzött minden igazságtalanságot. Az ég madarai, az egész természet, pedig megelégedett a gonosznak romlásával, amely őket is kínozta, mert most már mind szabadok voltak!

HUSZADIK FEJEZET

1-5. A következő kép annak a korlátnak és határnak a jelképe, amely a gonosz számára vette-tett. A jóság (az angyal) mindig jelen van, hogy korlátozással (kulcsok) és elhatárolással (láncok) a gonoszt ellensúlyozza. Ugyancsak ő tartja fogva is és őt legyőzni: ez a célja és feladata az angyalnak, vagyis a jó szellemeknek. Ez a képleges „ezer esztendő” sokféle téves és gyakran babonás magyarázatra adott okot. Én magam sem értettem meg akkor és anyagi mértékkel fogtam fel, úgy ahogy láttam. Az idő örök, és megy tovább és tovább az ő útján az örökkévalóság számtörvényében, amit emberi elme soha nem foghatna fel. Micsoda hát ez az emberileg számított ezer esztendő az örökkévalóságban? Az örökkévalóság számtörvénye rotációs menetekből, úgynevezett időturnusokból áll. A gonosz „megkötözése” és „eloldozása” csak egy-egy ilyen rotációs menet, időturnus értelmében fogható fel, amely mindig valami változást, átalakulást hoz.

Ezután láttam a nemesszívűség és jóság szellemeit boldogokká lenni és bemenni a szeretet és béke országába. „És éltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig”. Ez a kifejezés azt jelenti, hogy ők már olyan tiszták és jók voltak, hogy a testi halál után azonnal részt vehettek a Krisztus országának boldogságában, vagyis ők már elérték az üdvösség fokozatát, míglen mások (5. vers) nem azonnal, hanem még egy idő múlva („ezer esztendő”) érték el ezt a fokozatot, vagyis lettek elevenekké.

6. Ez az első feltámadás, vagyis lépcső az üdvösséghez, amely nem egyéb, mint az az állapot, amikor a szellem egészen megelevenedik, vagyis amikor már nincs többé a testre rászorulva; ez az igazi szellemiesülésnek kezdete.

7-8. Ez ismét csak egy jelkép az időturnus megmagyarázására. A kísértés mindig jelen van. De előtörnek egykoron olyan adottságok és időviszonyok is, amelyek harcot, átalakulást hoznak. Erre célozok én a Góg és Magóg hasonlatával.

9-10. Ismét a bűn bukása és az erény győzelme!

11. Az emberek és az alantas szellemek nem tudják elviselni ama Bírónak, Jézusnak tekintetét és menekülnek előle!

12-13. „És láttam halottakat, nagyokat és kicsinyeket ” vagyis láttam jó (nagy) és gonosz (kicsi) halottakat (szellemek), akik megítéltettek. A „könyv” itt az emberek gondolatai, szavai és cselekedetei következményeként tényleg létező fluidikus lenyomatok jelképe. Mert semmi sem megy veszendőbe, mint már gyakran megmondatott, s mindennek megvan a maga visszfénye (reflexe) a végtelen fluid világban! Ugyanis minden embernek megvannak a saját fluidjai, tehát megvan a maga világa. Megvannak és magukon hordják az ő gondolataiknak, szavaiknak és cselekedeteiknek fluidikus lenyomatait, amelyek halála után, mintegy nyitott könyv, mutatják be őt.

14-15. A jónak végső győzelme után jön a gonosz letaszítása, valamint a halálnak és a testnek eltörlése. És a tűzkarikák kidobása a napokból és a paradicsomokból (Szellem, Erő, Anyag 17. fejezet). Mindazok ugyanis, akik nem javultak meg, elkülönítették s a jók és gonoszok elválasztása, vagy a napok tűzkarikáinak leválása után ledobattak a tűznek tavába. (tűzkarikák vagy sűrű fluidok).

HUSZONEGYEDIK FEJEZET

1-8. A paradicsomok tűzkarikáinak kidobása után jön az új képződés: csirázó új világok (Szellem, Erő, Anyag 18. fejezet). Egy ilyen újjáteremtődő, megtisztult világot láttam én, míg a régi világ, vagyis amelyiket előbb láttam, az anyag világa, eltűnt szemeim elől. És láttam az új Jeruzsálemet, amely nem egyéb, mint a Jézus országa, a kereszténység birodalma. Az egyik fehér angyal szózata úgy adta ezt tudtomra, hogy ez a boldogok országa, ahol nincs többé sem könnyhullatás, sem fájdalom. „Az első ég és első föld elmúlt”. Ez azt jelenti, hogy azok a szellemek, amelyek az anyag által (az első ég és föld) már vezekelték volt, itt most nyugodalmat lelnek. És itt minden újnak tűnt fel előttem, s valóban megújódott, megfiatalodott minden, ami a földön egykor szenvedett és küzdött, ami ott öreg és törékeny volt.

A gonoszoknak pedig mindaddig ízlelniük kellett a halált, vagyis az anyagot, amely a tűz tava, amíg Istenhez meg nem térnek. És így, ha valamelyik örökké gonosz akar lenni, az ilyen örökké az anyag posványában fog maradni, mert semmi tisztátalan nem mehet be Isten országába.

9-14. A hét angyal egyike megmutatta most nekem a „nagy város” képében Jézus mennyországát: a kereszténységet, amely egy nagy gyülekezetet alkot a mindenségben, egy minden világokat átfogó hatalmas birodalmat. Láttam a Megváltónak ezt az országát a pompás dicső város jelképében.

És láttam, hogy a föld minden nemzetségéből szellemek vonultak be ebbe az országba. Azt is láttam, hogy a tizenkét apostol ma is dolgozik még az ő Urának, Jézusnak művén és hogy egyek Ővele, - ez szent igazság!

15-16. Az a kifejezés, hogy „megmérte a várost” azt jelenti, hogy minden számon van tartva örökre. Számon vannak tartva gondolataitok, tetteitek. A kereszténység növekedése is szintén számon tartatik, és meg lesznek mérve mindazok, akik bemennek ebbe az országba, hogy ezt növeljék, vagyis megítéltetnek, hogy vajon méltók-e arra, hogy oda bemehessenek.

17-21. Ezek a szavak mind a kereszténységnek, a Jézus menyasszonyának kincseit és az ő országának dicsőségét magyarázzák, mert magában foglalja ez minden aranyak aranyát, min-

den drágakövet és az erények összességét. A „tizenkét kő” jelenti a tizenkét erényt, melyek beviszik a szellemet Isten országába. Ezek a következők:

- Szeretet Isten iránt.
- 2. Szeretet önmagad iránt, isteni értelemben.
- 3. A felebarát iránti szeretet.
- 4. Hit.
- 5. Bizodalom.
- 6. Jóakarát.
- 7. Tisztaság.
- 8. Isten iránti engedelmesség.
- 9. Áldozat.
- 10. Bölcsesség.
- 11. Értelem.
- 12. Állhatatosság.

Ez a boldog szellemek tizenkét drágaköve.

22-27. A kereszténységben, vagyis az Isten országában semmi választófalnak, semmine-mű anyagból való templomnak nincsen helye, mert Isten önmaga a templom, akiben mindennek egy hitben és egymás iránti szeretetben kell egyé lennie. S azoknak, akik ebbe az országba lépnek, nincs már többé szükségük sem napra, sem holdra, világosságra, vagy melegre, mert Isten lesz nekik minden mindenkben, aki magában hordja minden dolgok princípiumát. És minden ember és minden szellem bemehet ebbe a boldogságba, ebbe a vilá-gosságba, aki követi Jézust az igazi kereszténység országának utjain. De soha, semmi tisztá-talan nem mehet be a fénynek eme birodalmába!

HUSZONKETTEDIK FEJEZET

12. A folyónak (1. vers) képében láttam az életnek ősforrását, az ősfuidokat, amelyek életet adnak és hoznak az esztendő minden hónapja számára. Vagyis ez a víz táplálja az életnek fáját, amely a folyóvizén innen és túl volt és, amely tizenkét gyümölcsöt termelt, minden hónapban meghozván gyümölcsét" (2. vers) Az életnek ama forrását láttam én. Ebből jó min-den, ami él.

3-21. „És semmi elátkozott nem lesz többé”. Vagyis semmi gonosz nem lesz többé. Minde-neknek meg kell térniük, még a pogányoknak, vagyis az ellentétes szellemeknek is. Min-dennek a gyógyulást, tudniillik a pogányoknak, vagyis az ellentétes szellemeknek megtérését, és gyógyulását kell szolgálnia. És én újra imádni akartam az angyalt, aki nekem mindezeket megmutatta, ő azonban intett engem és így szólt: én is olyan teremtmény vagyok, mint te. Imádjad hát egyedül csak őt, aki nem teremtetett: az örökkévaló Istent!

Ekkor megparancsolta az angyal, hogy mindeme látomásaimat hozzam tudomására a világnak. (10. vers.) Én megtettem ezt erőmhöz képest akkor is és megteszem ezt ismételten ma is. És hallottam zengeni sok szent ígét! Hallottam Jézusnak, Mesterünknek szózatát, ami-dőn így szólt: „Boldogok azok, akik az én ígéimet megtartják, és akik az én tanításomhoz sem hozzá nem tesznek, sem abból el nem vesznek, mert ők az erőnek és fénynek gyermekei!”
Ámen.